

DE MENS ACHTER...

HENK KESLER

In de serie 'De mens achter...' betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit Twente. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Dit keer sprak ik met Henk Kesler. Henk Kesler is directeur betaald voetbal KNVB. Het interview is telkens bij De Bloemenbeek in de Lutte vanwege zijn uitzonderlijke ambiance en mooie ligging.

Henk Kesler (59) is geboren en getogen in Enschede. Sinds 2000 is Henk Kesler directeur betaald voetbal bij de KNVB. Henk Kesler heeft een breed en divers arbeidsverleden. Zo was hij partner/advocaat, van 1973 tot 1985 en van 1990 tot 2000. In de tussenliggende periode was hij directeur van de Hartman Groep. Van 1982 tot 1994 zat hij als secretaris/penningmeester/vice-voorzitter in het bestuur van FC Twente. Ook bekleedde hij diverse nevenactiviteiten zoals bestuursvoorzitter van Vereniging Ziekenhuis Ziekenzorg (1986-1989) en was van 1989 tot en met 1994 lid van de raad van commissarissen van Medisch Spectrum Twente. Daarnaast is hij sinds 1999 arbiter bij het CAS (Court of Arbitration for Sport) Lausanne. Henk is getrouwd, woont nog altijd in Enschede en heeft drie dochters.

Aan tafel met een Portugese Esporão Bianco krijg ik antwoord op de vraag wie Henk Kesler eigenlijk is?

Henk Kesler, snel van antwoord, denkt even na. Vervolgens: "Ik ben direct, individualistisch, bevlogen, heb wel vrij snel een emotie. Dingen raken me op bepaalde momenten zoals het overlijden van mensen en huwelijken. Toen mijn oudste dochter werd beëdigd als advocaat in Rotterdam heb ik wel een traantje weggepikt. Verder stel ik hoge eisen aan mensen, ik ben een perfectionist, de dingen moeten netjes en recht liggen, het moet geordend zijn. Ik ben iemand die de lat wel hoog legt. En afspraak bij mij is afspraak".

Wat kunt u vertellen over uw jeugd en opvoeding?

"Ik ben een echte Enschedeër. Mijn ouders overigens ook. Ik heb een zorgeloze jeugd gehad. Mijn vader was een voetbalfanaat. Hij werkte in

de textiel en we hadden niet veel te klagen. In die zin ben ik een verwend kereltje", verwijzend naar zijn eerdere opmerkingen vorig jaar richting de politie dat alles in het juiste perspectief gezien mag worden. "Na mijn Gymnasiumopleiding ben ik Nederlands Recht gaan studeren aan de Rijksuniversiteit te Groningen. Ik heb in dienst gezeten bij de inlichtingendienst in Harderwijk. Ik heb een broer die zeven jaar jonger is. Hij is advocaat in Enschede. We hebben een kleine familie. Ik ben nog steeds getrouwd met mijn eerste vrouw, wat volgens mij redelijk uniek is in voetballand."

En uw ouders?

"Mijn vader is overleden in 2001. Hij is 78 geworden. Mijn moeder is 85 en is nog zeer gezond".

Ondertussen wordt er een salade met gelakte en gekonfijte eend begeleid door vijgenvinagrette uitgeserveerd en geeft Henk antwoord op de vraag of hij een gelukkig mens is.

"Dat denk ik wel, maar ik sta er eigenlijk niet zo bij stil. Ik ben zeker niet ongelukkig. Ik heb drie schatten van dochters en die doen het fantastisch. Ik ben blij dat ze een baan hebben en goed zijn terechtgekomen. Ze zijn 28, 25 en 22 en heten Eva, Sarah en Anne. Eva is advocaat in Rotterdam, Sarah is op 1 maart als advocaat begonnen in Den Haag en Anne doet HBO-recht in Leiden. Ze is daarmee bijna klaar."

U heeft een intensieve functie en een volle agenda, hoe ziet het ritme eruit?

"Door de week ben ik in Zeist. Daar heb ik een appartement. In het weekend ben ik thuis bij mijn vrouw. Ik slaap zo'n 6 à 6,5 uren per nacht. 's Ochtends begin ik om half 9. Lunchen doe ik vaak op mijn kamer. En ik ga 's avonds op kantoor door tot een uur of 6 à 7. Als ik geen verplichtingen heb (bijvoorbeeld een avondvergadering of een voetbalwedstrijd) dan kook ik voor mijzelf. Ik kan goed voor mijzelf zorgen en kan goed alleen zijn. Daarna werk ik meestal door tot 11 à 12 uur 's avonds. Ik ben zo'n lijstjesfanaat. Ik maak van die to-do lijstjes en wil die dan zo snel mogelijk af hebben. Soms bel ik mensen nog op om 11 uur 's avonds."

Wat maakt het dat u zo vitaal en gezond bent, terwijl u zo'n drukke functie bekleedt?

"Ik vind dit lastig te beantwoorden, maar ik denk dat het genetisch bepaald is. Vanaf mijn elfde heb ik nog nooit griep gehad, maar ik moest vorig jaar wel naar het ziekenhuis. Dat leek ernstig, maar achteraf viel het gelukkig mee. Ook mijn moeder

van 85 jaar oud is nooit ziek. Laatst belden we met de huisarts om haar rijbewijs te laten verlenen. Dat was snel akkoord want de huisarts wist te melden dat mijn moeder al zes jaar niet meer bij hem is geweest. Ze is ook nooit ziek. Gezondheid is overigens een relatief begrip, dat hebben we onlangs weer kunnen zien met Jeu Sprengers, onze bondsvoorzitter. Hij werd van de ene op andere dag ernstig ziek en is overleden.”

“Niets is moeilijk voor hen die willen”

Als u het leven een cijfer wilt geven, wat zou dat zijn?

“Weet je dat ik dat ook lastig vind. Dat heeft Marco van Basten na het Europees Kampioenschap voetbal ook gedaan. Hij gaf zich een zeven. Hij heeft er een boel narigheid mee gehad. Het is maar net hoe je het interpreteert. Als ik een zes geef lijkt het erop dat ik geen mooi leven heb. Geef ik een negen dan denkt men wat is dat voor een ijdelruit. Ik rond het maar af naar beneden; een bescheiden zeven.”

Wat zou er beter kunnen?

“De verhouding geestelijke inspanning in relatie tot rust nemen kan beter. Ik zou meer rust

moeten nemen. We gaan niet vaak op vakantie. Als we wel gaan, dan gaan we naar ons favoriete eiland Ameland. Daar komen we al 35 jaar. Ik wil te vaak te veel dingen en zou meer tijd moeten nemen. Het zit in mijn karakter. De oplossing heb ik daarin ook nog niet gevonden.”

U bent iemand die overal het fijne vanaf weet en u bent scherp?

“Ik heb een redelijke dossierkennis. Wil je ergens over mee praten, wil je volwassen en serieus genomen worden dan moet je weten waar je het over hebt. Om op de hoogte te blijven lees ik bijvoorbeeld ook de Duitse Kicker en Engelse voetbalbladen.” Ondertussen laat Henk zich de geroosterde coquille St. Jaques met een compote van ui en een saus van rode biet smaken.

U bent nu 59. Hoe blijft u zo scherp?

“Ik heb altijd een goed geheugen gehad en ik neem makkelijk op. Ik kan goed onthouden, goed uitleggen en heb een redelijk analytisch vermogen. Ooit heb ik een snelle cursus gevolgd. Met studeren heb ik nooit moeite gehad en ik had geen moeite met het Gymnasium. Op mijn 22e was ik afgestudeerd. Het is ook een kwestie van willen. De oude Romeinen zeiden al ‘nil volentibus arduum’, niets is moeilijk voor hen die willen!”

Waarom wordt u gedreven?

“Door prestatie. Ik wil dingen doen en resultaat zien. Ik heb in het bestuur van FC Twente gezeten, in het bestuur van een ziekenhuis gezeten en ben directeur van de Hartman Groep geweest. Ik heb veel gedaan, maar wel allemaal omdat ik het leuk vond.”

Wat zijn momenten die u heel gelukkig maken?

“Dat zijn de momenten wanneer ik alle drie mijn kinderen om me heen heb. Bijvoorbeeld met Pasen. Afgelopen oudjaar was voor het eerst dat niet alle kinderen bij ons waren. Daar moest ik wel even aan wennen. Verder ben ik een enthousiast tuinier en als mijn tuin er goed bij ligt geeft dat veel voldoening.”

En het werk?

“Ook hier geldt dat bereikte resultaten veel voldoening geven. Geluk zit meer in de privé-dingen.”

Wat zijn uw hobby's?

“Dat zijn er niet zoveel. Ik heb namelijk een merkwaardige carrière meegemaakt. Mijn leven is een aaneenschakeling van toevalligheden. Advocaat worden wilde ik al op de middelbare school. Dat leek me fantastisch. Dat was geen toeval. Na twaalf jaar ben ik daarmee gestopt. Toen ben ik naar Hartman gegaan. Ik zat toen overigens al in

het bestuur van FC Twente. Vervolgens kwam ik bij de KNVB terecht. Niets was gepland en het ontstond telkens. Omdat het allemaal intensieve functies waren heb ik nooit echt tijd gehad voor hobby's.”

Wat maakt uw functie zo leuk?

“De afwisseling. Ik houd wel van het onvoorspelbare in het leven. Het is niet saai. Ik heb een hekel aan saaie mensen, het leven moet opwindend zijn. Je leeft tenslotte maar één keer.”

Gelooft u in een leven na de dood?

“Nee, absoluut niet. Het zou overigens prachtig zijn als je daar nog een paar mensen tegen zou komen om nog eens een paar wedstrijden te evalueren”, zegt Henk al schaterend. “Je moet geloven in jezelf en in je medemens en ik geloof niet in iets hogers, daar ben ik te nuchter voor.”

Waar krijgt u stress van?

“Stress krijg ik niet zo gauw. Dat heb ik afgeleerd. Ik krijg stress op momenten wanneer ik denk dat ik het niet meer in de hand heb. Ik ben een controlefreak en hou graag zelf de regie. Daardoor word ik wel eens wat prikkelbaar en kortaf tegen de mensen.”

Waar kunt u absoluut niet tegen?

“Tegen oneerlijkheid. Tegen mensen die bewust dingen anders vertellen dan ze zijn. Dan heb ik een goed geheugen.”

Wat gebeurt er dan?

“Dan neem ik die mensen niet meer serieus. Daar heb ik geen waardering voor.”

Hoe gaat u dan om met de journalistiek?

“Ik kon me er in het verleden wel over opwinden maar ik heb me afgeleerd om dat te doen. Als er iets volledig verkeerd staat dan bel ik op en spreek de mensen erop aan.”

“Mijn leven bestaat uit een aaneenschakeling van toevalligheden”

Wat heeft u gedaan om u daar niet over op te winden?

“Dat is een leerproces. Als je ouder bent word je gematigder. En je ziet ook wat het brengt. Uit de tijd van FC Twente werd er door Dagblad Tubantia een periode zeer negatief geschreven. Met het bestuur zijn we toen naar de hoofdredactie gegaan. Het gekke is dat het vanaf dat moment alleen nog maar erger werd. Je kunt het namelijk toch niet winnen van de media. Zij kunnen elke dag over je schrijven. Mensen willen het misschien niet horen maar op onderdelen zijn wij een hypocritisch calvinistisch volkje. Toch durf ik gerust te stellen dat ik een goede relatie met de media heb.”

Als u terug kijkt in het leven, wat is dan de minste periode geweest en welk cijfer hoort daarbij?

Henk proeft de Banfalu Sepp Moser Zweigelt Frankisch Oostenrijkse wijn en vervolgt: “Je kunt de dingen niet terugdraaien in je leven maar ik moet zeggen dat ik niet echt direct betrokken ben geweest bij de opvoeding van mijn kinderen. In die tijd was ik veel weg. Dat heb ik niet goed gedaan en dat had wel een hoger rapportcijfer verdiend.”

Heeft u dat wel eens tegen de kinderen gezegd?

“Ja, die zeggen ook ‘papa was er nooit’, die zijn net zo recht voor de raap als hun vader.”

Waar heeft u angsten voor?

“Nu ik ouder word denk ik wel meer na over de dood en dat het zomaar afgelopen kan zijn. Het zou me wel bedrukken als ik in een proces terecht kom van ziekenhuis in, ziekenhuis uit.”

Tijdens zijn antwoord op mijn vraag wat hij met Twente heeft, wordt een kotelet van Bonte Bentheimer met Twents roggebrood en jus van Madera uitgeserveerd.

“Twente is een prachtige streek. Ik ben er geboren en opgegroeid. Ik vind ook dat Tukkers niet echt trots zijn op hun eigen land. Als iemand de kop

boven het maaiveld uitsteekt dan roepen we al snel dat die gek doet. Ze mogen meer zelfvertrouwen tonen. Neem bijvoorbeeld Dagblad Tubantia, dat is een zeer negatieve krant. Ze stralen niet uit dat we trots mogen zijn op deze regio. Dagblad Tubantia probeert in mijn optiek per definitie alles wat hier gebeurt af te kraken.”

Uw directeurschap bij de KNVB houdt op een bepaald moment op. Wat wilt u hebben nagelaten?

“Eén van mijn speerpunten was dat de competitie gelijk loopt. We geven dan ook geen uitsstel meer en houden vast aan een oude Happel (een oud-voetballer, red) stelregel: ‘es wird gespielt’. Daarnaast dat er de aanzet is gegeven tot het nieuwe licentiesysteem waarbij er een gezondmakingslag is gemaakt. Dat we in de eerste divisie een gezonde doorstroom krijgen met de topklasse. Ik zou nog wel graag betrokken willen zijn met de herbouw van Zeist, om het nieuwe sportcentrum verder op de kaart te zetten.”

Wat zou u de lezer nog mee willen geven?

“Ik heb nooit geprobeerd in mijn leven anders te zijn dan wie ik was, je moet gewoon jezelf proberen te blijven. Je moet ook niet proberen een stap te ver te gaan in je leven, om dingen te doen die je op voorhand weet dat je dat niet gaan redden. De kunst is om niet verder te willen springen dan je denkt dat je poolstok lang is. Dat is ook de kunst van het ondernemen. In mijn tijd als curator/advocaat heb ik veel faillissementen voorbij zien komen. Daar zag ik vaak dat mensen meer wilden dan dat ze konden. Je moet in je leven je eigen grenzen goed in de gaten blijven houden.”

Het zijn mooie en wijze afsluitende woorden van een man die ogenschijnlijk de mooiste baan heeft en het hoogst haalbare heeft bereikt in Nederland, met uitzondering van profvoetballer zijn en voor het Nederlands elftal mogen uitkomen; directeur mogen zijn van deze club jongens en van onze volksport nummer één. Henk Kesler is de langstzittende directeur bij de KNVB, een harde werker, scherp, een snelle prater met een goede visie en met beleid. Dit gaat nogal eens ten koste van zijn privé-tijd. Laten we hopen dat deze stabiele factor, zijn inzet en goede kijk op zaken nog lang behouden blijft bij de KNVB.

Tot ziens, Frank Rekers

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek

Voor deze diepte-interviews is gekozen voor een prachtige locatie, Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke nonchalance chique setting, mooie ligging, perfecte bereikbaarheid en al het goede van het rijke Twentse landleven dat onder supervisie van SVH meesterkok Michel van Riswijk vertaald wordt in gastronomische hoogstandjes.

